

medlemmet indbetaler. Dette indebærer samtidig, at den ovenfor nævnte »generationskontrakt« ophører.

Ved en overgang til et tariffaseret grundlag vil der kunne opnås en større fleksibilitet i forhold til eventuelle fremtidige behov for ændringer i ATP's grundlag, og de nævnte utilsigtede fordelingsmæssige virkninger vil kunne undgås.

Endvidere vil et tariffaseret grundlag betyde en sammenhæng mellem bidrag og ydelser, som det er lettere at forklare overfor ordningens medlemmer, og som i øvrigt svarer til den sammenhæng, der kendes fra andre ordninger.

Det foreslås endvidere, at ATP fortsat skal være en indskudsordning, hvilket blandt andet betyder, at ændringer i ordningens optjeningsvilkår har virkning for alle fremtidige bidrag. Dette sikrer, at ordningen løbende kan tilpasses.

### 3. Formuefællesskab

Nedsættelse af grundlagsrenten og overgang til et tarifgrundlag betyder reelt, at den nuværende ATP-ordning bliver lukket. Der kan således ikke længere indbetales indskud hertil, men det allerede indskudte vil fortsat henstå i ordningen og danne grundlag for pensionstilsagn svarende til en grundlagsrente på 4,5 pct. Da der ikke længere kan indskydes penge i ordningen, vil formuen mindskes i takt med, at medlemmerne bliver pensioneret og får udbetalt ATP-pension.

Samtidig med lukningen af den nuværende ATP-ordning startes en ny ATP-ordning op på det nye grundlag. I sagens natur vil den nye ordning i startfasen kun råde over en beskedent kapital, som dog vil vokse i takt med, at der indbetales indskud til ordningen.

For at sikre de mest hensigtsmæssige investeringsmuligheder for begge ordninger foreslås det, at der etableres et formuefællesskab mellem de to ATP-ordninger.

Formuefællesskabet indebærer fælles hæftelse, en samlet investeringspolitik og -strategi og et samlet afkast. Inden for formuefællesskabet vil der skulle tages højde for forskelle i grundlag og grundlagsrente gennem en regnskabsmæssig adskillelse af rettighederne og en differentieret bonuspolitik. Hensigten er at sikre begge typer rettigheder samme samlede forrentning.

Fordelen ved dette formuefællesskab vil blandt andet være, at der i opstartsfasen af den nye ordning vil være et stærkere økonomisk fundament og dermed også større investeringsmæssigt råderum og afkastmæssigt potentiale. Det samme vil være gældende på

længere sigt i forhold til den hidtidige ordning, der vil være under afvikling.

Formuefællesskab i sin yderste konsekvens rummer imidlertid en potentiel risiko for, at rettigheder baseret på en lavere grundlagsrente kan komme til at subsidiere rettigheder baseret på en højere grundlagsrente.

For at minimere denne risiko, skal fordelingen af afkast m.v. foretages således, at der ikke sker en omfordeling af betydning af midler mellem rettigheder baseret på en lavere grundlagsrente og rettigheder baseret på en højere grundlagsrente.

### 4. Dødsfaldsydelser

Princippet for beregning af sumydelser til ægtefæller og børn i den nugældende ordning, blev ved ATP-reformen i 1992 fastlagt i forhold til hinanden med udgangspunkt i reglerne for optjening af ny pensionsret (jf. § 8 a), medlemmernes allerede optjente pensionsret og kapitalværdien heraf. Herved blev grundlagsrenten vitalt styrende for størrelsen af de beregnede sumydelser. Børnesummen udgør således efter nugældende regler et beløb svarende til 1 gange årsbeløbet af den afdødes optjente pensionsret, medens ægtefællesummen udgør kapitalværdien af 35 pct. af den optjente pensionsret. Ændres grundlagsrenten i pensionsoptjeningen, påvirker dette naturligvis den optjente pensionsret, som imidlertid indgår på samme måde som en faktor i begge de omtalte summer. Grundlagsrenten indgår imidlertid også i kapitalværdiberegningen af ægtefællesummen, hvilket bevirker, at når grundlagsrenten ændres, indebærer det en forvridding af størrelsesforholdet mellem børnesummen og ægtefællesummen.

Nedsættelse af grundlagsrenten gør det derfor i sig selv nødvendigt, at revurdere balancen mellem dødsfaldsydelserne. Overgang til et tarifgrundlag er samtidigt en god anledning til en mere kritisk revurdering af dødsfaldsydelserne.

De nuværende dødsfaldsydelser udbetales som et engangsbeløb svarende til den kapitaliserede værdi af medlemmets pensionsoptjening. Beløbet er således afhængig af, hvor meget medlemmet har indbetalt i ATP-bidrag. Det betyder, at efterladte efter ældre medlemmer typisk får udbetalt større engangsbeløb end efterladte efter yngre medlemmer.

ATP's bestyrelse har udtrykt ønske om en tydeliggørelse af forsikringsprincippet i dødsfaldsydelserne og en styrket social solidaritet. Endvidere har bestyrelsen anbefalet en opprioritering af børneydelser i forhold til ægtefælleydelser, at der indføres en ægtefælleydelse, som i høj grad er aldersafhængig samt at ægtefælleydelser fremover også omfatter samlevende.